

REFERATEN.

Levertraan en kalk-stofwisseling. — Hieromtrent deelen E. V. MC. COLLUM en NINA SIMMONDS te zamen met P. G. SHIPLEY en E. A. PARK verdere belangwekkende waarnemingen mede (*The Journal of biological Chemistry*, dl. 50, 1922, bldz. 5). Zij achtten het reeds vroeger waarschijnlijk, dat in levertraan een stof voorkomt, die niet met de bijkomstige voedingsstof A, waaraan levertraan rijk is, is gelijk te stellen en die op de beenvorming een bijzonder gunstigen invloed oefent. De proefnemingen zijn verricht bij ratten, welken dieren een voedsel werd toegediend, dat wat het gehalte aan phosphorus betreft, nog wel voldoende maar dat arm aan kalk was. Sommige groepen dieren kregen bij dit voedsel boter, andere levertraan. Hierbij bleek, dat deze laatste zeer gunstig werkt, zóó zelfs, dat 1 pCt. levertraan in het voedsel meer uitwerkte dan 10 of zelfs 20 pCt. boter. De dieren, die levertraan kregen, groeiden beter, leefden langer en waren in alle opzichten vooruit op de „boter-dieren”. Dit merkwaardig verschil kan niet door de stof A worden veroorzaakt, want een 3 pCt. boter levert voldoende van deze stof en wanneer de dieren dan ook niet al te weinig kalk krijgen, kunnen zij zeer goed met deze hoeveelheid boter toe. Maar wanneer de toegediende hoeveelheid kalk laag is, $\frac{1}{5}$ tot $\frac{1}{15}$ van de gunstigste hoeveelheid, dan kan zelfs 20 pCt. boter de dieren niet tegen de nadeelige gevolgen van dit gebrek aan kalk beschutten. Maar daartoe is 1 of 2 pCt. levertraan wél in staat en dit vet bevat dus een stof, die het organisme met zeer weinig kalk doet toekomen en normale beenderen doet vormen. Ook HART en STEENBOCK vonden, dat levertraan een zeer gunstigen invloed op de kalk-stofwisseling kan hebben. Omtrent den aard van deze tweede bijkomstige voedingsstof in vet laten bovengenoemde schrijvers zich nog zeer voorzichtig uit. Zij vonden namelijk ook reeds, dat zonlicht een dergelijken invloed als levertraan kan hebben. De lezer zal het belang van deze onderzoekingen inzien en tevens het met de schrijvers ééns zijn, dat nog veel onderzoek noodig is, om de voor de beenvorming gunstige factoren goed te leeren kennen.

RINGER.

Invloed van secretine op anaemie. — A. W. DOWNS en N. B. EDDY hebben vroeger reeds aangetoond, dat onderhuidsche inspuitingen van een kleine gift secretine het aantal roode bloedlichaampjes bij konijnen vermeerderd, door prikkeling van het beenmerg. Volgens ABELOUS en SOULA zou het secretine de stofwisseling aanzetten. De onderzoekers hebben nu nagegaan, of dit ook invloed heeft bij anaemische dieren, en nu is gebleken, dat toevoegen van secretine de snelheid van het herstel van het bloed verhoogt en de dieren sneller in lichaamsgewicht doet toenemen. Tevens bleek, dat secretine en de stof B, voor zoover het betreft hun invloed op de bloedlichaampjes niet gelijk zijn (*American Journal of Physiology*, dl. 58, aflevering 2).

E. SLUITER